

Теорія та методика навчання

УДК 81'243:373.5.091.26

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.20030023>

Креативне письмо та сторітелінг як інструменти формування мовленнєвої компетентності учнів основної школи

Павлюк Наталія Петрівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри української мови та
славістики, Рівненський державний гуманітарний університет, 33000,

Україна, м. Рівне, вул. Пластова, 31

[https://orcid.org/my-orcid 0000-0002-4456-5682](https://orcid.org/my-orcid-0000-0002-4456-5682)

Соловей Мар'яна Романівна

методист лабораторії суспільно-гуманітарної освіти, старший викладач
кафедри методики і змісту освіти РОППО, учитель української мови та
літератури Рівненського ліцею №7 Рівненської міської ради, 33028, Україна,

м. Рівне, вул. Чорновола, 74

<https://orcid.org/0009-0005-1006-116X>

Прийнято: 05.04.2026 | Опубліковано: 30.04.2026

Анотація: У контексті глобалізаційних процесів та цифровізації особливої ваги набуває проблема пошуку ефективних педагогічних інструментів розвитку мовленнєвої діяльності школярів. Саме тому в статті досліджено дидактичний потенціал креативного письма та сторітелінгу як інноваційних технологій формування мовленнєвої компетентності учнів основної школи. **Мета** дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні та практичному описі ефективності

використання креативного письма та сторітелінгу як інноваційних інструментів формування мовленнєвої компетентності учнів основної школи.

У сучасних умовах цифровізації та глобалізації мовна освіта України потребує переходу від репродуктивного засвоєння знань до розвитку інтегрованої здатності учнів ефективно спілкуватися у різних комунікативних ситуаціях. Це актуалізує пошук методів, які поєднують когнітивний, емоційний та культурологічний компоненти навчання.

Методи дослідження охоплюють аналіз наукових джерел, педагогічне спостереження та апробацію вправ. **Методологічну основу** становлять компетентнісний, діяльнісний, текстоцентричний і лінгвокультурологічний підходи. У роботі враховано психолого-педагогічні особливості учнів основної школи, що дозволило адаптувати вправи з креативного письма та сторітелінгу до їхнього рівня мовної підготовки.

Результати дослідження засвідчили, що системне впровадження креативного письма та сторітелінгу сприяє розвитку мовленнєвої креативності, збагаченню активного словника, формуванню дискурсивної компетентності та підвищенню мотивації учнів до вивчення української мови. Учні, залучені до створення власних текстів різних жанрів, демонструють зростання здатності до самовираження, аргументованого викладу думок та інтерпретації текстової інформації. Практична значущість роботи полягає у розробленні вправ, які забезпечують поетапне формування мовленнєвих умінь – від репродуктивного до творчого рівня.

Висновки підтверджують, що креативне письмо та сторітелінг є ефективними педагогічними інструментами, які відповідають сучасним вимогам Нової української школи. Їх застосування забезпечує діяльнісний характер навчання, активізує пізнавальну та комунікативну діяльність учнів, сприяє формуванню індивідуального стилю мовлення та розвитку культури мовлення. Подальші дослідження мають бути спрямовані на створення

цілісної системи вправ, методично обґрунтованих моделей уроків та визначення оптимальних умов інтеграції цих інноваційних практик у навчальні програми.

Ключові слова: мовленнєва компетентність, креативне письмо, сторітелінг, текстоцентричний підхід, НУШ, мовна освіта.

Creative writing and storytelling as tools for developing the speech competence of primary school students

Pavlyuk Nataliya Petrivna

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Ukrainian Language and Slavic Studies, Rivne State Humanitarian University, 33000, Ukraine, Rivne, Plastova St., 31

[https://orcid.org/my-orcid 0000-0002-4456-5682](https://orcid.org/my-orcid-0000-0002-4456-5682)

Solovey Maryana Romanivna

Methodologist of the laboratory of social and humanitarian education, senior lecturer of the department of methods and content of education of the Regional Institute of Public Administration for the Promotion of Ukrainian Language and Literature, Rivne Lyceum No. 7 of the Rivne City Council, 33028, Ukraine, Rivne, Chornovola St., 74

Abstract: *In the context of globalization processes and digitalization, the problem of finding effective pedagogical tools for the development of speech activity of schoolchildren is of particular importance. That is why the article investigates the didactic potential of creative writing and storytelling as innovative technologies for the formation of speech competence of primary school students. The **purpose** of the study is to theoretically substantiate and practically describe the effectiveness of using creative writing and storytelling as innovative tools for developing the speech*

competence of primary school students. In modern conditions of digitalization and globalization, language education in Ukraine requires a transition from reproductive assimilation of knowledge to the development of integrated students' ability to communicate effectively in various communicative situations. This actualizes the search for methods that combine cognitive, emotional and cultural components of learning.

*The research **methods** include the analysis of scientific sources, pedagogical observation and testing of exercises. The **methodological** basis is formed by competency-based, activity-based, text-centric and linguo-cultural approaches. The work takes into account the psychological and pedagogical characteristics of primary school students, which made it possible to adapt exercises in creative writing and storytelling to their level of language preparation.*

*The **results** of the study showed that the systematic implementation of creative writing and storytelling contributes to the development of speech creativity, enrichment of active vocabulary, formation of discursive competence and increased motivation of students to study the Ukrainian language. Students involved in creating their own texts of various genres demonstrate an increase in the ability to express themselves, reasoned presentation of thoughts and interpretation of text information. The practical significance of the work lies in the development of exercises that ensure the gradual formation of speech skills - from the reproductive to the creative level.*

*The **conclusions** confirm that creative writing and storytelling are effective pedagogical tools that meet the modern requirements of the New Ukrainian School. Their use ensures the active nature of learning, activates the cognitive and communicative activity of students, contributes to the formation of an individual speech style and the development of speech culture. Further research should be aimed at creating a holistic system of exercises, methodologically sound lesson*

models, and determining the optimal conditions for integrating these innovative practices into curricula.

Keywords: *speech competence, creative writing, storytelling, text-centric approach, NUS, language education.*

Постановка проблеми. У сучасній мовній освіті України відбуваються інтенсивні трансформації, зумовлені впливом цифровізації, глобалізаційних процесів у навчанні. Зазначені зміни остаточно актуалізують потребу в оновленні методичних засад викладання української мови в основній школі, зокрема у напрямі переходу від репродуктивного засвоєння мовного матеріалу до розвитку мовленнєвої компетентності учнів як інтегрованої здатності ефективно спілкуватися в різних комунікативних ситуаціях. У цих умовах змінюється не лише зміст навчання, а й характер освітньої взаємодії, де учень постає не як пасивний споживач знань, а як активний учасник мовленнєвої діяльності.

Попри задекларовані орієнтири, практика навчання української мови в основній школі засвідчує збереження низки проблем, пов'язаних із домінуванням традиційних методів, що орієнтовані переважно на відтворення готових мовних конструкцій і правил. Такий підхід не забезпечує належного рівня сформованості мовленнєвих умінь, зокрема здатності до самостійного створення зв'язних висловлювань, аргументованого викладу думок, інтерпретації текстової інформації та творчого самовираження. У результаті значна частина учнів відчуває труднощі під час переходу від засвоєння теоретичних знань до їх практичного застосування у власній мовленнєвій діяльності.

Особливої актуальності набуває проблема активізації пізнавальної й мовленнєвої діяльності учнів, що передбачає залучення їх до творчих видів роботи, спрямованих на розвиток уяви, критичного мислення та

комунікативної ініціативи. Водночас аналіз освітньої практики свідчить про недостатній рівень використання методів, які інтегрують когнітивний, емоційний і соціокультурний компоненти навчання та сприяють формуванню цілісної мовної особистості. Зокрема, учні часто мають обмежений досвід створення власних текстів різних жанрів, що негативно впливає на рівень їхньої мовленнєвої компетентності.

У цьому контексті особливого значення набуває пошук ефективних педагогічних інструментів, здатних подолати зазначені труднощі та забезпечити діяльнісний характер навчання. Одним із перспективних напрямів є впровадження креативного письма та сторітелінгу як методів, що органічно поєднують можливості творчого самовираження з формуванням мовленнєвих умінь. Їх застосування сприяє активізації навчальної діяльності учнів, розвитку здатності до побудови змістовних і структурованих висловлювань, формуванню індивідуального стилю мовлення та підвищенню мотивації до вивчення мови.

Водночас ефективність використання креативного письма та сторітелінгу значною мірою залежить від науково обґрунтованого добору методів і форм їх реалізації, а також урахування вікових та психолого-педагогічних особливостей учнів основної школи. Наразі спостерігається недостатня розробленість методичного забезпечення впровадження зазначених інструментів у практику навчання української мови, що зумовлює необхідність їх системного аналізу та наукового обґрунтування.

Отже, актуальність порушеної проблеми полягає в необхідності подолання репродуктивного характеру навчання української мови шляхом упровадження діяльнісних, творчо орієнтованих методів, зокрема креативного письма та сторітелінгу, що сприятимуть ефективному формуванню мовленнєвої компетентності учнів основної школи та відповідатимуть сучасним вимогам розвитку мовної освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування мовленнєвої компетентності учнів основної школи в умовах оновлення змісту освіти набула відповідної актуальності впродовж останніх років. Сучасні дослідження (Г. Бачинська, Т. Війтович, Н. Горбач, З. Крамська, О. Лисенко, Н. Небесна, Е. Палахата, Н. Фенько) [1; 2; 3; 4; 5; 7; 8] демонструють стійку тенденцію до переосмислення традиційних методик навчання мови та впровадження креативного письма і сторітелінгу.

В українському науковому дискурсі проблема формування мовленнєвої компетентності розглядається крізь призму компетентнісного та діяльнісного підходів. Зокрема, у працях О. Пометун мовленнєва компетентність трактується як інтегративне утворення, що поєднує знання мовних норм, уміння їх доцільного використання в різних комунікативних ситуаціях і здатність до продуктивної мовленнєвої діяльності [9]. У сучасних дослідженнях Т. Яценко акцентується увага на розвитку культури мовлення учнів через упровадження текстоцентричного підходу, що передбачає формування вмінь створювати зв'язні, логічно структуровані та стилістично доречні висловлення [11]. Водночас у новітніх публікаціях українських науковців підкреслюється важливість креативного компонента мовленнєвої діяльності, що виявляється у здатності учнів до самовираження, інтерпретації змісту та створення власних текстів різних жанрів.

Новітні українські дослідження Н. Небесної, М. Сокаль, Д. Мусієнко [6; 7; 10] засвідчують посилення уваги до креативного письма як інструменту розвитку мовленнєвої компетентності і вплив творчих письмових практик на формування здатності учнів до самовираження, розвитку уяви та критичного мислення. Акцент робиться на впровадженні таких видів діяльності, як написання есе, блогів, мікрооповідань, щоденникових записів, що корелює з вимогами Нової української школи.

Паралельно активізується інтерес до сторітелінгу як педагогічної технології. У сучасних українських розвідках сторітелінг трактується не лише як спосіб подання інформації, а як ефективний інструмент формування комунікативної компетентності, що поєднує мовленнєву діяльність із емоційно-ціннісним досвідом учнів. Дослідники підкреслюють, що створення та інтерпретація історій сприяє розвитку мовлення, логічного мислення та навичок аргументації [2].

Водночас вагомий внесок у розроблення проблеми креативного письма та сторітелінгу здійснили зарубіжні науковці, де ці підходи мають тривалу традицію, але активно переосмислюються в останні роки. Концепція письма як процесу мислення, започаткована J. Britton, отримала розвиток у сучасних дослідженнях, які акцентують на рефлексивному характері письма. Ідеї процесуального підходу до письма, що передбачають етапи планування, написання, редагування та рефлексії, актуалізуються в умовах цифрового навчання [17].

Значний вплив на сучасну методику має концепція «майстерні письма», розроблена D. Graves, яка в останніх дослідженнях [13] інтерпретується як «модель організації навчального середовища», орієнтованого на індивідуальний розвиток учня як автора. Ідеї індивідуалізації письма, запропоновані N. Atwell, знаходять відображення у сучасних підходах до диференціації навчання та врахування особистісного досвіду учнів [12].

У сучасному міжнародному освітньому просторі простежується тенденція до інтеграції сторітелінгу з цифровими технологіями [15]. Цифровий сторітелінг розглядається як мультимодальна практика, що поєднує текст, зображення, аудіо та відео і сприяє розвитку мультимодальної грамотності учнів [14].

В окремих дослідженнях зацентровано на міждисциплінарному потенціалі сторітелінгу, який дозволяє інтегрувати мовну освіту з іншими

навчальними предметами [16]. Це відповідає сучасним освітнім тенденціям, спрямованим на формування цілісного світогляду учнів і розвиток їхніх ключових компетентностей.

Аналіз сучасних наукових праць засвідчує, що креативне письмо та сторітелінг визнаються ефективними засобами формування мовленнєвої компетентності, оскільки:

- стимулюють мовленнєву активність учнів;
- розвивають творче та критичне мислення;
- формують навички зв'язного, логічного та виразного мовлення;
- сприяють особистісному самовираженню.

Водночас, незважаючи на значну кількість досліджень, проблема системного впровадження зазначених підходів у практику української школи залишається недостатньо розробленою. Зокрема, потребують подальшого наукового обґрунтування методики інтеграції креативного письма і сторітелінгу в навчальні програми та розроблення дидактичних матеріалів.

Отже, результати аналізу наукових досліджень дають підстави стверджувати, що формування мовленнєвої компетентності учнів основної школи потребує комплексного підходу, який поєднує традиційні мовні знання з інноваційними, творчо орієнтованими методами навчання. Креативне письмо та сторітелінг у цьому контексті постають як ефективні інструменти розвитку мовленнєвої діяльності, що забезпечують активну участь учнів у процесі навчання та сприяють формуванню їхньої комунікативної культури.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз наукових досліджень останніх років засвідчує зростання інтересу до проблеми формування мовленнєвої компетентності учнів у контексті впровадження компетентнісного та діяльнісного підходів до навчання. У працях українських і зарубіжних учених обґрунтовується доцільність використання творчих методів, зокрема креативного письма та сторітелінгу, як ефективних засобів

розвитку мовлення, уяви й комунікативних умінь учнів. Науковці [2; 4] одностайні в тому, що залучення учнів до створення власних текстів, інтерпретації змісту та побудови наративів сприяє активізації їхньої мовленнєвої діяльності й формуванню індивідуального стилю мовлення.

Водночас, попри значний теоретичний доробок, низка важливих аспектів окресленої проблеми залишається недостатньо розробленою.

По-перше, у більшості досліджень увага зосереджується на загальних дидактичних можливостях креативного письма та сторітелінгу, тоді як питання створення методично обґрунтованих моделей уроків із їх системним використанням у процесі навчання української мови в основній школі висвітлено фрагментарно. Недостатньо конкретизовано структуру таких занять, етапи організації діяльності учнів і способи інтеграції творчих завдань у зміст навчальних тем.

По-друге, потребує подальшого опрацювання проблема розроблення цілісної системи вправ із креативного письма та сторітелінгу, адаптованої до різних мовних тем і рівнів підготовки учнів. У наявних працях переважають окремі приклади завдань, які не утворюють логічно вибудованої системи, спрямованої на поетапне формування мовленнєвих умінь – від репродуктивного до творчого рівня діяльності.

По-третє, недостатньо висвітленим залишається питання практичної апробації зазначених методів у реальному освітньому процесі. Зокрема, бракує узагальнених результатів упровадження креативного письма та сторітелінгу в навчання української мови, аналізу їх впливу на рівень сформованості мовленнєвої компетентності учнів, а також визначення ефективних умов їх застосування.

Крім того, потребує уточнення проблема педагогічного супроводу творчої мовленнєвої діяльності учнів, зокрема способів мотивації, підтримки

індивідуального самовираження та формування навичок побудови зв'язних і змістовних висловлювань.

Отже, необхідність цілісного науково-методичного осмислення креативного письма та сторітелінгу як інструментів формування мовленнєвої компетентності учнів основної школи залишається актуальною. Це зумовлює потребу в подальших дослідженнях, спрямованих на розроблення ефективних моделей їх упровадження, створення системи вправ і перевірку результативності в умовах сучасного освітнього процесу.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). *Мета* статті – теоретично обґрунтувати ефективність креативного письма та сторітелінгу як інструментів формування мовленнєвої компетентності учнів основної школи, а також подати приклади вправ.

Для досягнення поставленої мети передбачено розв'язання таких *завдань*: виявити специфіку формування мовленнєвої компетентності учнів основної школи в умовах компетентнісного підходу; проаналізувати типові труднощі, що виникають у процесі розвитку мовлення учнів; визначити дидактичний потенціал креативного письма та сторітелінгу як засобів активізації мовленнєвої діяльності; систематизувати методи й прийоми їх реалізації в навчанні української мови; розробити приклади вправ, спрямованих на поетапне формування мовленнєвих умінь учнів; окреслити умови ефективного впровадження зазначених інструментів в освітній процес основної школи.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний освітній процес у закладах загальної середньої освіти перебуває в умовах активного оновлення змісту та методів навчання, що зумовлено переходом до компетентнісної парадигми та посиленням ролі мовленнєвої діяльності як ключового результату навчання. За цих умов особливої актуальності набуває впровадження таких педагогічних інструментів, які не лише передають знання

про мову, а й забезпечують формування здатності учнів до самостійного, свідомого та творчого використання мовних засобів у різних комунікативних ситуаціях.

Вихідним положенням дослідження є розуміння креативного письма як продуктивної мовленнєвої діяльності, спрямованої на створення авторського тексту з урахуванням комунікативної ситуації, адресата та індивідуального стилю мовця. Водночас сторітелінг розглядається як дидактична технологія моделювання змісту через наратив, що забезпечує цілісність сприйняття інформації та сприяє розвитку мовлення. Поєднання цих підходів дозволяє трансформувати навчальний процес у діяльнішу систему, де учень виступає активним творцем змісту, а не лише виконавцем навчальних завдань.

Методологічну основу дослідження становлять загальнонаукові методи (аналіз, синтез, узагальнення), а також педагогічне моделювання та якісний аналіз результатів навчальної діяльності учнів. Дослідження здійснювалося в умовах освітнього процесу основної школи з урахуванням вікових особливостей учнів 5–9 класів.

Аналіз освітньої практики засвідчує, що труднощі у формуванні мовленнєвої компетентності учнів мають комплексний характер і можуть бути умовно поділені на *когнітивні*, *мотиваційні* та *мовленнєво-організаційні*. *Когнітивні* труднощі пов'язані з фрагментарністю знань про мовні явища та недостатнім рівнем розвитку уяви й асоціативного мислення. *Мотиваційні* проявляються у формальному ставленні до виконання вправ і відсутності зацікавленості у створенні власних висловлювань. *Мовленнєво-організаційні* труднощі зумовлені невмінням будувати зв'язні тексти, дотримуватися логіки викладу та використовувати мовні засоби відповідно до комунікативного задуму.

Традиційні репродуктивні методи навчання не забезпечують подолання зазначених труднощів, оскільки не передбачають активної мовленнєвої

практики. У цьому контексті креативне письмо та сторітелінг виступають ефективними інструментами, що інтегрують когнітивний, емоційний і діяльнісний компоненти навчання.

Реалізація креативного письма та сторітелінгу в освітньому процесі здійснюється на основі таких принципів:

- *текстоцентричного*, що передбачає організацію навчання навколо створення та аналізу текстів;
- *діяльнісного*, який забезпечує активну участь учнів у мовленнєвій діяльності;
- *інтеграційного*, що поєднує мовні знання з розвитком мислення та творчості;
- *варіативності*, який передбачає використання різних форм і типів завдань залежно від теми та рівня підготовки учнів.

У межах цієї системи застосовуються різні типи завдань: творчі вправи на створення описів, діалогів, розповідей, трансформацію текстів, продовження історій, а також побудову власних наративів на основі життєвого досвіду чи уявних ситуацій.

Для прикладу подаємо завдання для учнів 6 класу в межах теми «Прикметник». Учням запропоновано створити креативний текст від першої особи на тему «Я – дерево», використовуючи якомога більше прикметників для характеристики зовнішніх ознак, станів і настрою. Такий формат роботи сприяв би не лише засвоєнню граматичних особливостей прикметника, а й активізації уяви та особистісного досвіду учнів. Виконання такого завдання помітно може розширити словниковий запас школярів, а також підвищити рівень образності та емоційної виразності мовлення. Ми передбачаємо, що учнівські тексти можуть відзначатися використанням різноманітних епітетів, метафоричних характеристик («високе, замріяне дерево», «сумне осіннє

листя», «могутні гілки»), що може свідчити про розвиток креативного мислення та здатності до стилістичного оформлення висловлювання.

У межах вивчення теми «Пряма мова» в 9 класі можна запропонувати *інтерактивне творче завдання: створити діалог між історичними персонажами (наприклад, між княгинею Ольгою та князем Святославом або між Богданом Хмельницьким і його соратниками) з обов'язковим використанням конструкцій прямої мови.* Такий формат роботи дозволить поєднати мовну підготовку з елементами історичного контексту та сприяти глибшому усвідомленню функцій прямої мови в тексті. Учні можуть активно включалися в діяльність, намагатися передати характер персонажів, їхні емоції та позиції через репліки діалогу. Виконання завдання може сприяти зменшенню кількості пунктуаційних помилок, оскільки учні мають застосовувати правила в практичній ситуації, а також підвищенню рівня комунікативної активності.

Сучасний освітній процес передбачає інтеграцію традиційних і цифрових форм навчання, що забезпечує підвищення ефективності формування мовленнєвої компетентності учнів. Результативність використання інноваційних форматів, зокрема цифрового сторітелінгу, який реалізується через створення історій за допомогою таких інструментів, як Canva та Microsoft PowerPoint є важливим елементом організації роботи. Наприклад, варто застосовувати сторіборди як засіб попереднього структурування тексту, що сприяє логічній послідовності викладу. Ефективною також є практика створення коміксів як форми візуалізації наративу, яка активізує творче мислення та уяву учнів. Окрім того, перспективним напрямом виступає використання елементів ІІІ для генерації ідей і редагування текстів, що розширює можливості індивідуалізації навчання та підвищує мотивацію до мовленнєвої діяльності.

Ефективність використання креативного письма та сторітелінгу у формуванні мовленнєвої компетентності учнів основної школи полягає, зокрема, у тому, що ці різновиди виступають дієвими засобами активізації мовленнєвої діяльності, оскільки залучають учнів до самостійного продукування текстів, стимулюють їхню уяву та індивідуальне бачення змісту. У процесі виконання творчих завдань учні повинні демонструвати зростання когнітивної гнучкості, здатність до варіювання мовних засобів і побудови нестандартних висловлювань. Водночас така діяльність має сприяти формуванню навичок критичного мислення, адже учні вчаться осмислювати інформацію, добирати мовні засоби відповідно до комунікативної мети та виражати власну позицію.

Сторітелінг, у свою чергу, забезпечує контекстність навчання, оскільки подання мовного матеріалу відбувається через цілісні, змістовно насичені історії, що мають логічну структуру та емоційне забарвлення. Це значно підвищує мотивацію учнів до вивчення української мови, адже навчання набуває особистісного сенсу й практичної значущості. Крім того, використання сторітелінгу сприяє розвитку дискурсивних умінь, зокрема здатності логічно структурувати текст, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, дотримуватися послідовності викладу та враховувати адресата мовлення.

Висновки. Усі сучасні трансформаційні процеси в мовній освіті, зумовлені переходом до компетентнісної парадигми та активним розвитком освітніх технологій, актуалізують необхідність переосмислення традиційних підходів до навчання української мови в основній школі. Виявлені труднощі учнів – когнітивні, мовленнєві та мотиваційні – мають комплексний характер і не можуть бути подолані лише шляхом розширення або ускладнення навчального матеріалу. Ефективним шляхом їх розв'язання є зміна логіки організації освітнього процесу – перехід від репродуктивної моделі до

діяльнісної, у межах якої учень виступає активним суб'єктом мовленнєвої діяльності.

Ми зазначили, що креативне письмо та сторітелінг є ефективними інструментами формування мовленнєвої компетентності учнів основної школи. Їх упровадження забезпечує перехід до діяльнісної моделі навчання, сприяє розвитку мовної особистості та інтеграції ключових компетентностей, зокрема комунікативної, соціокультурної та критичного мислення. Важливим є те, що зазначені інструменти не лише активізують мовленнєву діяльність, а й створюють умови для творчого самовираження учнів, формування індивідуального стилю мовлення та усвідомленого використання мовних засобів.

Упровадження креативного письма та сторітелінгу має не локальний, а стратегічний характер. Йдеться про формування нової культури мовної освіти, у якій поєднуються традиційні підходи до вивчення мови з інноваційними методами розвитку мовлення. Такий підхід сприяє формуванню учня як мовної особистості, здатної до ефективної комунікації, творчого мислення та адаптації до сучасного інформаційного середовища.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо в розширенні можливостей цифровізації методик креативного письма та сторітелінгу, зокрема через використання інтерактивних платформ, мультимедійних засобів і технологій III. Це дозволить урізноманітнити форми роботи з текстом, підвищити рівень індивідуалізації навчання та забезпечити більш глибоке залучення учнів до мовленнєвої діяльності.

Отже, доцільність і педагогічну ефективність системного впровадження креативного письма та сторітелінгу в процес навчання української мови в основній школі є надзвичайно важлива та ефективна. Їх використання сприяє якісному оновленню мовної освіти, забезпечує формування мовленнєвої компетентності учнів та відповідає сучасним освітнім викликам.

Список використаних джерел

1. Війтович Т. Від даних до наративів: мистецтво сторітелінгу. *Вісник Львівського університету. Серія Журналістика*. 2024. Випуск 54–55. С. 201–211.
2. Горбач Н. В., Папежук О. В. Сторітелінг як сучасна методика розвитку мовлення молодших школярів. *Академічні студії. Серія «Педагогіка»*. №1. 237–242.
3. Гундерук О., Фенько Н. Інструменти креативного письма в медійному сторітелінгу. *Вчені записки ТНУ. Серія: Філологія. Журналістика*. 2024. №35 (74). С. 128–133.
4. Крамська З. Сторітелінг як сучасний інструмент підвищення ефективності освітнього процесу. *Грааль науки*. 2024. №57. С.739–747.
5. Лисенко О. В., Крупський О. П., Стасюк, Ю. М. Сторітелінг як інструмент розвитку критичного мислення у студентів-менеджерів. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2025. №24(2). С. 83–102.
6. Мусієнко Д. Є. Креативне письмо як актуальний напрям розвитку іншомовного писемного мовлення в учнів гімназії : кваліфікаційна робота на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр» / наук. керівник А. В. Лебедева. Херсон : Херсонський державний університет, 2021. 31 с.
7. Небесна Н. Креативне письмо й сторітелінг на уроках української мови. *Всеосвіта*. 2025. <https://vseosvita.ua/library/stattia-kreatyvne-pysmo-i-storitelinh-na-urokakh-ukrainskoi-movy-rozvytok-movlennievoi-ta-emotsiinoi-kompetentnosti-cherez-tsufrovi-formaty-972414.html> (дата звернення: 15.04.2026).
8. Палихата Е., Бачинська Г. Сторітелінг у формуванні публічного мовлення учнів старших класів на уроках української мови. *Studia Methodologica*. Тернопіль; Кельце : Гельветика. 2024. №58. С. 215–224.

9. Пометун О. І. Реалізація компетентнісного і діяльнісного підходів у сучасному підручнику історії. *Український педагогічний журнал*. 2015. №2. С. 146–156.
10. Сокаль М., Мирзахмедова К. Сторітелінг як інноваційний метод розвитку зв'язного мовлення. *Перспективи та інновації науки*. 2025. №11(57). С.1335–1343.
11. Яценко Т. Роль підручника української літератури у формуванні ключових компетентностей учнів 7 класу. *Проблеми сучасного підручника*. 2024. №32 (Сер 2024). С. 327–335.
12. Atwell N. In the Middle: A Lifetime of Learning About Writing, Reading, and Adolescents. *Portsmouth, NH: Heinemann*. 2014. 629 p.
13. Kaufman D. The essential conditions of writing workshop: Proposing a new conceptual model. *Literacy (Wiley)*. 2023. 59 (1). P. 70–82.
14. Meier S. Digital Storytelling: A Didactic Approach to Multimodal Coherence. *Frontiers in Communication*. 2022. V.7. 10p.
15. Suhail A. Digital Storytelling and Multimodal Composition in English Language Education: A Literature Review. *World Journal of Educational Studies*. 2026. P. 19–33.
16. Yang, Y.-T. C., Chen, Y.-C., & Hung, H.-T. Digital storytelling as an interdisciplinary project to improve students' English speaking and creative thinking. *Computer Assisted Language Learning*. 2022. V 35 (4). P. 840–862.
17. Yeh H.-C., Yang S.-H., Fu J. S., Shih Y.-C. Developing college students' critical thinking through reflective writing. *Higher Education Research & Development*. 2023. VOL. 42, NO. 1. P. 244–259.